

જાન્યુઆરી - ૨૦૧૮

અંક - ૭૦

સંપાદકીય ટોક

- લેચ. ડૉ. જીથી
- એસ. ફેમેલ્લા
- એમ. એમ. ઠાકેર

અનુક્રમણિકા

- માર્ગ દર્શનબર
- માનવતાની મૃડી
- પ્રાણી લાકડ
- જાળવાની છડીકાદ
લાલણી
- ચદ્યકષમ, ઉત્ત્યક,
મુક્કાદ
- વિભૂતા
- કંપની ગીત
- બ્રહ્મ એલે લુટીની
અગ્નાત એલે રાત
- શાળા ની પ્રવૃત્તિઓ
ઝીંપાણ, રેખાની વી
શીલાર વારની વાર
અને સારીની અભિવા

અરૂપાદય

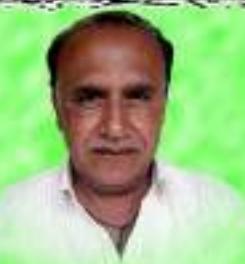

એક વર્ષ ની સફર સફર

શિયાળે સોરઠ ભલો ઉનાળે ગુજરાત
ચોમાસે વાગડ ભલો કુચુંડો બારે માસ
“કુચું નહીં દેખા તો કુચું નહીં દેખા”
અસાંજો કુચું અસાંજો વર્માનગર
મારં વર્માનગર

શ્રી શ્વામજી કૃપણ વર્માનગર

કે. ચૌ. ટાઈટા
પ્રાચારિક શિક્ષક

કુચું માંડવી માં જન્મેલા પનોતાપુત્ર - ડાન્નિવીર શ્વામજી કૃપણના નામથી અમારા નગરનો ઉદ્ઘ થયેલ છે. જે પરિયમ કુચુમાં મીની ગાંધીનગર જેવું રણિયામણું છે. આમ તો મારું કુચું પણાં છે. પણ એ મહેશુણને ભાગવામાટે કુદરતે બીંડું જડખું હોય એમ વિગનાઈટ ની ખાલું ની ગોડ ગીફ્ટ મળી છે. એ ખાલુંમાં કોલસો(વિગનાઈટ) કાળો છે. પણ ગુજરાત ભરમાં અજવાણું પાથરવા નીકળી પડે છે વિગનાઈટ આધારિત થર્મલ પાવર સ્ટેશનોની વાણુંઝ ઉલ્લી થયેલી છે. સાંધી સિમેન્ટ અને અન્ય સિમેન્ટ કંપનીઓને આપવા માટે આનંદ થતો હોય તેમ સિમેન્ટ ની ફેફરીઓ એ અહિયા ધામા નાખ્યા છે. વર્માનગર લખપત તાલુકાનું માનીતું નગર છે. જે સુવિધાથી સભર છે. કોલોની લોકોના આર્કિપલું નું કેન્દ્ર છે. આ પ્રોજેક્ટ માં કેટલાય પ્રોજેક્ટ મેનેજરો શાન અને અનુભવ ના કારણે આજુબાજુના લોકોને રોજગારી આપવામાં સર્ટિપ રહ્યું છે. ટ્રાન્સપોર્ટ ઉખોગ , લોજિંગ - રેસ્ટોરન્ટ , રીપેરીંગ , ટાપર પંચર વગેરે ધંધા રોજગાર ને પ્રાણવાયુ પૂર્યો છે. આ માઈન્સ ની શરૂઆત એસ.કે. દિવાન સાહેબના વરદ હસ્તે થઈ ત્યારબાદ માથુર સાહેબ, શર્મા સાહેબ , ટાકોર સાહેબ, જોખી સાહેબ, સોની સાહેબ, પટેલ સાહેબ, ગર્જ સાહેબ આ સર્વ વડાઓના વડપણ નીચે માઈન્સ ઉત્તરોત્તર પ્રગતિના શિખરો થર કરી ચુકી છે. વર્તમાન સમયમાં શ્રી દાસ સાહેબના વડપણ હેઠળ સદર પ્રોજેક્ટ કાર્યભાર માં આગળ વધી રહ્યો છે. મારા વર્માનગર માં હોસ્પિટલ , ક્લબ હાઉસ , બેંક , ધંટી , ગેસ ગોડાઉન અને શ્વામજી કૃપણ વર્મા વિધાલય નામધારી શિક્ષણ સંસ્થા તાજેતરમાં નાના શાળગાર સજ્જને શિક્ષણ નું શિખર સર કરવા સજ્જ બની ગઈ છે.

મને કહેતા ગર્વની લાગણી અનુભવાય છે કે મારી શાળા કદાચ મારી ભુલ ન થતી હોય તો ડીજિટલ સ્કુલ તરીકી ગુજરાત ભરમાં પ્રથમ હશે અમારા દાસ સાહેબ ને શિક્ષણ માં એટલો બધો પ્રેમ છે. અમે માર્ગું એ કરતાં સવાપું અમને આપ્યું છે અને આપવાની એમની ગતિ અવિરત ચાલુ જ છે. કદાચ મને એમ લાગે છે. એમણે એમની છેક ફુજ અદા કરી છે. હવે આગળની જવાબદારી અમારા શિરે છે. હવે એમની આકંશા - અપેક્ષા સંતોષવી એ જ અમારં લક્ષ્ય હોવું જોઈએ. એ કરવા મા સરસવતી અને શક્તિ ને સમજણું ભાવ આપે એવી પ્રાર્થના.

મારી શાળાની થડુઆત ગુજરાતી માધ્યમ પ્રા.વિભાગ સને ૧૯૮૧ માં થઈ અંગ્રેજી માધ્યમ પ્રા.વિભાગ ૧૯૮૮ , માધ્યમિક વિભાગ ગુજરાતી માધ્યમ -૧૯૮૮ , અંગ્રેજી માધ્યમ ૧૯૯૬ અને ઉચ્ચતર માધ્યમિક વિભાગ -૨૦૦૦ થી થઈ.

આ શાળાનું હાલમાં માધ્યમિક વિભાગમાં ઈન્યાર્જ આચાર્ય તરીકી એસ.જે.મહેતા સાહેબ સંભાળી રહ્યા છે. જ્યારે પ્રાથમિક વિભાગ માં જે.એસ.પાટ્ક સાહેબ કાર્યભાર સંભાળી રહ્યા છે. આ બન્ને વડા ના. વાર્કચાર્ચ એસ્ટોન્ચાનું સંભાળ માં રામસેતુ વખતે બિસકોલી એ કરેલી ભૂમિકા જેવી જેકનાનકી ભૂમિકા તન્ના સરનેઈસનું ટીન્ફુલાન્સનું નાના પ્રાણી કરી રહ્યો છું.

માનવતાની મૂડી

પી.જી. પ્રશાપણી
અંગે જાળાયેલ છોક્કુદ

સંન, સપૂતું અને તુંબડા હમેથા પોતે તરે છે અને બીજાને તારે છે. પ્રેમનું જીવન પરમાર્થમાં પૂરું ચાય છે. જગત માં ધારા માનવીઓ માત્ર સ્વાર્થ માટે કરતા હોય છે, સંભેદો રાખતા હોય છે. તેમના જીવનમાં કહી પરમાર્થ હોઈ શકે નહિ. જેમણે પોતાના જીવનમાં પરમાર્થને પચાનું છે તેઓ આ વિષયમાં અભર થઈ રહા છે.

તેમનું જીવન માનવતાની મહેકદી મહેકી રહે છે. તેમણે જીવનમાં ધનસંપત્તિની મૂડી કરતાં માનવતાની મૂડી વધારે ભેગી કરી દોય છે. તેઓ માનવ ધરે ખરા અર્થમાં અજીવી જાહેર છે.

આપણો જન્મ અને મરણ કુદરતના લાયકા છે યંત્રું સત્કાર્ય, પરમાર્થ, સદગુરુ, માનવતા, પ્રેમ, દાય, ભાવના નેવા અમૃત ગુણોને જીવનમાં વાણી કેવા એ માનવીના લાયકી વાત છે.

જગત માટે સૂર્યને પ્રકાશનું પડે છે, ચંદ્ર થીજાના આપે છે, ગુણો પરમાર્થ માટે પોતાનું સમાર્થક કરે છે, ફળકુદ અને છંસણો આપે છે. ધર બાંધવા વાહુ આપે છે. અસાધ જરમી કેડીને વટેમાનું વૃદ્ધોની છાણમાં આશામ રેસે છે.

માનવધર્મની મહાન બીજો ક્રોછ ધરે નથી. ધર્મના ચાડામાં અને અનિવાર્યના અસ્તિત્વાટામાં માનવી અટવાળો છે. તો વળી માનવતાના નામે દુર્ઘાસોગ કરી રહ્યો છે. એટલા માટે જ તો કહેવાનું છે ને કે : “હુ માનવી માનવ થઈ તો ધારું” માનવ તરીકેનું તેનું વર્તન બીજા પ્રન્યે ચાણનું જુનિપૂર્વી હોય જરૂરી છે. સંતો બીજા માટે જાને છે, સપૂતું બીજાને માટે શરીર ચાય છે અને તુંબડા પોતે તરે છે અને અનાને તરે છે – આ તેમની માનવતા છે. માનવ થઈને આપણે જરૂર વિશાળી જોકે આપણાં પર પ્રજ્ઞાના અનાંત ઉપકારો છે. એક માનવ તરીકે બી બાંધી સંપત્તિ કરતાં માનવતાની મૂડી કો આપણે જેકીની કરીને તો તે ઊંઠ માનવજીવનનું વસ્તુ જવાય ગણ્યાં.

આજામી દિવસોમાં જ આવી રહેલી નાતાલ કે જે ઠથુર પ્રિસ્લનો જન્માદિન જણાય છે. તેવા કુલ્લાયતાર ઠથુર એ લોકોના પ્રેમ વહેંચીને માનવતાની ડિમતી મૂડી કર્માની તો વળી સફર ટેરેસાને દીનાદુભિયાની સેવા કરી પોતાનું માનવ જીવન સારીક કર્યું. ધન છે એવા માનવજીવનને જેણે પોતાનું જીવન સમગ્ર માનવજીત માટે સમર્પિત કર્યું.

ત્રણાંની રાકાદા

૧. જાણ પરનું આર્થિક કોઈની ચાય જોણી નથી,
સામય, પ્રાણક, કુન્યુ
૨. સુધ્યાનાં સાચા સંપત્તિ નથી છે:
કર્મ આપ, જગ્મ આપ, કર્વા આપ
૩. જાણુને ઉગતા જ રોકી હેઠાંને:
સોગ, હેતુ, ચાતુ
૪. જાણ સાચા તમારી ચાયે જ રાનકોનો:
પ્રેમ, આશા, ભગ્ના
૫. પુત્રાનો જાણ કુન્યુ કેળવજો:
તેજસ્વીના, તાપસ્ત્રા, તપસ્ત્રીના
૬. માનુસની પરીક્ષા કરોણે રથને:
ખાર્દે, પાર્દે, બાટ્રે
૭. આ જાણ જીવનજીર જુમાવણો નથી:
ખુદારી, ખુમારી, ખાનહાની
૮. રૂપ – માં વસ, પરથી વસ, પરથુમાં વસ:
ખાર્દું નથી
૯. નિર્દર પાણો – સામયસર પાણો – આપણાર પાણો ને,
સૌ વર્ષ કરુંકો
૧૦. જાણ કરુંની નથી:
ધાર્મ વિનાની વણો, મૂડી વણર વેપાર, અમલજી વિના જીવા
૧૧. જીવનમાં આ નાનું કરતાં નથી:
લોલ, લાલચ, લાંચ
૧૨. અગત્યાનને પ્રસાન રામવા જહર કરુનો:
અનુભૂ, અંદિન, અરોસો
૧૩. આ જાણુને સાચા દેવ સમાન માનજો:
માતા, પિતા, કુન્ય
૧૪. કુદ્દુંમાં ચુનાની ચાય આ જાણ કહી કરતાં નથી:
કાપા, કકાનાટ, કાપડ
૧૫. આ જાણ ઉપર અસરે ભૂલણી ન હાય ઉપાવતા નથી:
મા, હિંદી, પાંદી

શ્રીમતી અસ્મીતાબેન એચ. ત્રિવેદી
પ્રથમિક શિક્ષક

ધર્મ છે
પણ
આચરણ
નથી

સંપત્તિ છે
પણ
શાંતિ
નથી

માણસ છે
પણ
માનવતા
નથી

જી. પી. દલે
માધ્યમિક શિક્ષણ

ડીગ્રી છે
પણ
નોકરી
નથી

કુટુંબ છે
પણ
કર્તવ્ય
નથી

સુંદર છે
પણ
સુશીલ
નથી

ઇશ્વર છે
પણ
શ્રદ્ધા
નથી

રાત છે
પણ
ઉંઘ
નથી

શાંખપણ છે
પણ
શરમ
નથી

દુકાન છે
પણ
ધંધા
નથી

કળા છે
પણ
કદર
નથી

સાધુ છે
પણ
સદગુરુ
નથો

કળાયુગાની ઉકીકા શાંભળો

સુધરેલ છે
પણ
સંસ્કાર
નથી

ભણોલા છે
પણ
ગણોલા
નથી

ભાઈઓ છે
પણ
ભળતા
નથી

ભગવાન છે
પણ
ભક્તિ
નથી

વેપાર છે
પણ
નફા
નથી

સગાંચો છે
પણ
સંપ
નથી

સમાજ છે
પણ
સમજણા
નથી

સરકાર છે
પણ
સજાગ
નથી

સંસાર છે
પણ
સુખી
નથી

મદ્યકથા

જી. આર. પંડ્યા
પ્રાથમિક શિક્ષક

“હુલ્લો” બેન બાબો વાંચતો નથી
હરેક સાંજે કિકેટ રમવા જતો રે છે શું કર ?
“શિક્ષકે” વચારી ને મન માં નિર્ણય કર્યો
હવે ! તેને ધરે ગયા “પરિસ્થિતીથી વિહુવળ થયાં
તેની પાસે જઈ ને કહ્યું તારે મારી સાથે બધુ જ
કામ માં મને મદદ કરને , દરરોજ તેનું આવવું
પોતાના વખાણ થી” પોતાનું હારેલુ મન ઉભુ થયું
“સ્નેહ , લાગણી , થી મન ખુલ્યું” કર્યું કામ ને
તેને શિક્ષક ને કહ્યું “નાપાસ થયો છુ ” શરમ આવે છે.
અરે ? ભાણે એજ પાસ – નાપાસ થાય.

ના ભાણે તે શુ થાય ? બોલ જોઉ
આત્માવિશ્વાસ જગ્યો , વર્ષ સતત સંપર્ક
આખરે “પરીક્ષા આપી” રીજલ્ટ
પાસ થયો જાણી “અભિભૂત થયો” મેડમ “મેડમ”....
શિક્ષક ની આંખ માં આજ “જુદ્ગી” એક જીતી
વિધાર્થી ની આંખમાં ભવિષ્ય ની સવાર ઉગી.

દ્રાવકુ

“મત પેટી માં”
ભાવિ બંધ પક્ષો નું
વિધાતા જાણે

મુકદ્દમ

“હુ અને તું” “તુ ને હું ”
બે નયન માં “ઘાણી”
“વાતો કરી ગયાં” આવતી પળો નું
“સુપ્રભાત” માંડી ગયાં
તુલસી દિકરી ને વેલ
મારા પ્રાગણમાં પ્રજવલીત થે
નિખાળુ “જનક” “તાત” સીતા ને લાડ કરી ને

" विखूटा "

मणी मणी ने पड़तुं विखूटाः
किद्ये ना मणीअे तो केम ?
मणे किनारा ने मोज रोजः
ने काणमा पडे हरी विखूटाः
पूछुं हुं ए किनाराने मोजाओ
किद्ये ना मणे तो केम ?
ओक वृक्ष ऊबू अनंत वर्षोथी ;
त्यां आवे अनेक पक्षीओ,
आवे, जेसे, मणे, खाई विसामो ऊडी जय.
पूछुं हुं ए वृक्षने पक्षीओ,
किद्ये ना मणे तो केम ?
तरसी धरती पर नाचे मेघधारा ने,
बाष्प बनी ऊडी जय हरी अवकाशे,
पूछुं हुं ए तृष्णि धरतीने- मेघधारा किद्ये ना नाचे तो केम ?
मणी मणी ने पड़तुं विखूटाः
किद्ये ना मणीअे तो केम ?

"काशा"
काशभीरा लिमांशु गोर

कंपनी गीत

खुद रही है जमीन निकल रही है मैगनीज, बॉक्साइट, लिमाइट, फ्लुओरोस्पर
पहचान है इसकी जी.एम.डी.सी., किया है इसने ऊचाईयों को पार।

दे रही है यह हम सबको परंपरागत व अपरंपरागत उर्जा
साथ ही वृक्षारोपण कर, दी है इसने इस धरती को जीने की उर्जा।

किया खड़ा सी.एस.आर. और उठाया है सामाजिक उत्तरदायित्व
खोले नए स्कूल और कॉलेज, फिर कौन मिटा सकेगा इसका अस्तित्व ||१||

खुद रही है जमीन निकल रही है मैगनीज, बॉक्साइट, लिमाइट, फ्लुओरोस्पर
पहचान है इसकी जी.एम.डी.सी., किया है इसने ऊचाईयों को पार।

खेल कूद और इतर प्रवृत्ति में भी, क्यों रहे इसके कर्मचारी पिछड़े जैसे,
किया आयोजन, बनाया हमें समान मोर के पीछे जैसे।

पहले था "मिनरल्स, पॉवर, फ्लूल" अब है "फ्युएलिंग द ग्रोथ" इसका लोगो
हमें तो विच्छास है, बनेगा जी.एम.डी. सी. स्वर्णिम, पहचान लो इसे लोगों ||२||

खुद रही है जमीन निकल रही है मैगनीज, बॉक्साइट, लिमाइट, फ्लुओरोस्पर
पहचान है इसकी जी.एम.डी.सी., किया है इसने ऊचाईयों को पार

बिना डी. भट्ट
सेक. स्कूल टीचर

“ઉત્સાહ અને શુદ્ધિની સમવય એટલે શરૂઆત”

અતિશય જડપી યુગમાં જ્યારે માનવ જીવી રહ્યો છે ત્યારે તેની પાસે ટાઈમ નથી. દરેક જગ્યાએ No time, No time ની ભૂમો સંબળાય છે. ભાગદ્રોહ તેમજ તનાવભરી નિઃદ્રાની વિતાવી રહ્યો છે તેવા સમયે રમતો માનવમાં ઉત્સાહ ભરવાનું કામ કરે છે.

પહેલાના સમયમાં બાળક રમતાં રમતો ભરુતો તેમજ પ્રકૃતિનો આનંદ વેતો. જ્યારે આજે બાળક ભરુતરસના ભાર નીચે ભીસાતો જાય છે અને સતત તણાવ નો અનુભવ કરે છે. રમત રમવા માટે તેની પાસે સમય નથી.

કૃષ્ણકાળમાં શ્રી કૃષ્ણ ખૂદ ગોવાળિયાઓ જોડે ગેડીદા, આંધળાપાટા, સંતાકુકડી જેવી રમતો રમતાં અને ભરપૂર આનંદ મેળવતા માટે જ કહેવાયું છે : Krishna made play divine (કૃષ્ણએ રમતને દેવી બનાવી).

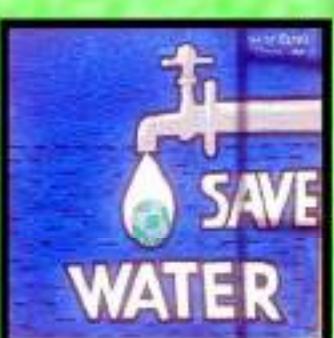
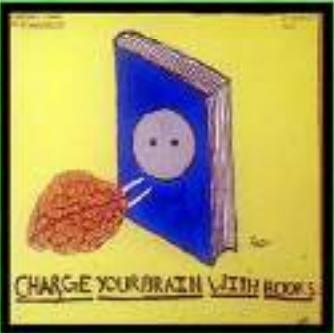
રમત એ આપણાં જીવનનું અભિન્ન અંગ છે. જો કે વિશ્વસ્તરે આજે કેટલાયે પ્રભારતી ઈનડોર, આઉટડોર રમતો રમાય છે. “ A healthy nation is always a wealthy nation ” ભારત પણ વિવિધ રમતોમાં યોગદાન આપી સિદ્ધિઓ મેળવતું રહેલું છે. નામાંકિત રમતવીરો રાષ્ટ્રની શાન વધારી રહ્યા છે. પી. ટી. ઉપા., પી. વી. સિંહ, સચિન તેંડુલકર, મિલ્ખાસિંહ જેવા રમતવીરો આપણા દેશની શાન છે. ‘ તન તહુરસન તો મન તહુરસન’

રમત રમવાથી.....

- * પોત્તીટીવ અનર્જી કિઅટ થાય.
- * શારીરિક, માનસિક તંદુરસ્તી વધે.
- * હાર સહન કરવાની અને જીત પચાવવાની ભાવના નિર્માણ થાય.
- * કંટાળામાંથી મુજિન મળો અને ઉત્સાહબર્યું જીવન બને.
- * ટીમનો કુસ્સો વધારવામાં પ્રેરણ મળો.

સાથે સાથે જ્યારે રમતોમાં હંહિઝાઈ વધી છે ત્યારે સ્વાર્થ અને ક્રાટના બદલે ખેલદિલીયી રમતો રમાય તે પણ એટલું જ જરૂરી છે. ચાલો, વસ્ત અને નિરસ જીવનમાં રમતના મહત્વને સ્વીકારી ખેલદિલીની ભાવના નિર્માણ કરીએ.

શાળા વિ પ્રકાશનો

શીર ખિત

ઓલાં પાવં યોજ અને માર્ગદર્શની મુલાકાત

એચ.પી.સી.

વિદ્યા